
A magyarság egyre jobban kiszorul a hagyományaiból, kultúrájából és hazájából. Ez ellen tenni kell! Elképzelésem lényege Mátyás király egyik meséjéből ered. Hozunk is ajándékot a demokráciának, meg nem is, alakítunk is pártot meg nem is! Én magam nem lehetek e 12 fős mintapártnak a tagja, mert nem országosan elismert nemzetépítő vagyok, de a legteljesebb alázattal segítem majd és szolgálom annak megalakulását, működését.

Dr. v. Bene Gábor

Dr. Bene Gábor

NEMZETET építs, ne pártot!

Géczy Gábor Magfalva tulajdonosa azt állítja, hogy „...gyávák vagyunk és lusták...”! Igaz lehet-ez? **Bogár László** közgazdász szerint azonban csak az alázat hiányzik belőlünk. Ő ezt írja: „Bizalmi válság van. A pusztító világ-erő betiltotta a diskurzust is! Ezért mindenki számára elérhetően, létre kell hozni a beszédtereket, cselekvéstereket! A nemzet, a pártok miatt hullt darabokra, mi pedig gyűlöletben élünk, holott szeretetben kellene. Eddigi próbálkozásaink ennek megváltoztatására, nem hoztak eredményt, mert nincs bennünk elég alázat.”

Saját álláspontom szerint ezek kivédésére az első lépés a magyar nép számára, hogy felismerje: ellen kell állnia minden megosztó jelegű pártkísérletnek, s vissza kell, találjon ahhoz, amit egykor nemzeti szervezettségnek hívtunk. S ami a gyakorlatban nagyon bevált, hiszen a magyarságot eddig nem volt képes teljesen felszámolni a nyugat erkölcsstelensége és gondolkodási struktúrája.

Fel kell ismernie legalább a népünkben kiemelkedő Nemzet kevésszámú tagjának, hogy: *Csak tudatos, nemzetpolitikailag erős, erkölcsi minta „ön-szerveződése” képes érvényesíteni akaratát!*

Az országot járva a jelen előadásommal, sok helyen felteszik a kérdést: *Eddig csak pénzpórázon lévő párt győzhetett a választásokon?* Sajnos igen. Ugyanis csak pártok versenyezhetnek a mai törvénytelen törvények alapján a közhatalomért. A választási kampányhoz pedig sok pénz kell, s ennek banki hitelként vagy lobbisták adományaként való megszerzésével a pártok önkéntesen is a nyakukba veszik a „pénzpórázt”. Pedig már annyira csalódott a magyarság, hogy csak egy kizárólag erkölcsös és közismerten nemzethű, kicsi létszámú ál-párt adhat önszerveződési mintát a népnek és esélyt a Nemzettől elrabolt közhatalom visszaszerzésére! Újabb hagyományos pártot tehát csak az újabb önérdek hozhat létre, de erkölcsi mintaként, az arra érdemes nemzetépítőkből, egy valódi „igazságpártot” a Nemzet fog megalkotni.

A Nemzet ugyanis az én felfogásom szerint: a legmagasabb szintű lelki és tudati összetartozás, cselekvő (tehát önvédelmi) közössége. *(Amely gyökere múltba vész, s koronája az égbe visz.)*

A közhatalom mai bitorlói ugyanis nem akarják tudomásul venni, hogy egy-egy nemzedék nem dönthet se a jövő generációk kárára, se az őseink nehezen kicsiszolt alkotmányossága ellenében.

Sokszor felmerül az a kérdés is a nemzetpolitikai klub működése, vitái kapcsán, hogy: *Érdemes-e szavazni bármely mai pártra, melyet – piramisszerű – felépítése: le is leplez számunkra?*

Nézzük milyen is az a hűbéri piramis? (Ehhez a diák között egy szemléltető ábra is van!)

A nyugati pártokrácia ma is a „hűbéri piramis” mentén gondolkodik, s a pénzmachinációs bankár-háttérhatalom ez alapján alakította ki a – *számára oly kedvező* – pártdemokráciát. A pártpiramis, vagy az állam csúcsán lévő kevés számú vezetőt ugyanis könnyebb pénzpórázra venni, mintha a teljes társadalommal vagy a teljes párttagsággal tennék. Így a piramis csúcsán elhelyezkedő vezetésbe épülnek be a karrieristák, ide törekszenek az ügynökök, sőt a lob-bisták is. Lásd a pufajkás szovjet ügynök Horn Gyula, vagy a MAZSIHISZES Szegedi Csanád eseteit. Sőt a Medgyesi Péter (a D 209-es) is ebbe a kategóriába sorolható, bár neki egyéb feladatai mellett voltak komoly botlási is, amire azonban a „politikai-pártszínház” nem az igazságnak megfelelően reagál.

A következő szintje a piramisnak a jól fizetett párt, vagy akár állami adminisztráció is, ahol az ügyek többsége eldől, hisz ők az ún. „bevált szakértők”. Erre példa az állam szintjén az ún. privatizációs szakértők károkozásai, amikor a teljes élelmiszer-feldolgozó iparunkat felszámolták, vagy akár párt-szinten a MIÉP vezetőjének egykori szeretője, kinek szakértelmét állítólag lehetetlen volt ott megkérdőjelezni. Szerintem e szinten volt Gyurcsány és Bajnai is miniszterelnöki poszt előtt.

A piramis következőszintje a középvezetőké, akik felfelé nyalnak, s lefelé taposnak. Ez a szint a karrieristák tartalékfészke, ahonnan felfelé nemigen megy információ csak lefelé a „parancs”.

E szinteken persze a hitelesség látszata miatt lehetnek olyanok, akik Sztálin szóhasználata szerint „hasznos idioták”, akik látványos módon hitelesítik a hiteltelen pártot, vagy a hazugságállamot.

S végül a hűbéri piramis alján található a legnépesebb tábor, amely ha államról beszélünk: akkor az Istenadta Nép, ha pedig pártról: akkor a megtévesztett tagság. Ők ugyanis valóban azt hiszik, hogy van szavuk a pártban, sőt mint szavazópolgárok el is döntenek, hogy ki legyen a következő négy évben hatalmon. A nép/párttagság tehát a többnyire tisztességes tömeg, amely azt hiszi, hogy az ország vezetői a nemzeti közjót szolgálják. Ők azonban nem veszik észre, hogy olyan szinten van ezáltal megosztva minden nemzet, hogy vidáman uralkodnak rajtunk a pártpolitikusok, akik persze nem elsősorban a közjót, hanem elsősorban a magánérdekeiket, másodsorban a párt ún. részérdekeit, s csak harmadsorban a választók egy részének az érdekeit képviselik. Ez nem is csoda, hiszen a PÁRT egy latin szó és RÉSZT jelent, tehát ha lefordítjuk a pártérdek szót magyarra: az részérdeket jelent.

Ezzel szemben áll a szkíta őseink mellérendelő rendszere.

A magyarság nem a hűbériség rendszerében élt, mert nálunk nem csak hűséget kellett fogadni a hűbérúrnak, de kizárólag az érdemei alapján vál-

hatott jogosulttá bárki: birtokra, vagy bármilyen előjogra. Sőt előjogokkal és birtokkal a kötelezettsége is megváltozott, s birtok arányában nőtt a kötelezettsége a közösséggel szemben. Ez hívták őseink a jogok és kötelezettségek egyensúlyának.

Szabad magyarok és hunok nem voltak soha alattvalók, mert az ősi rend ezt nem ismerte. Igaz, volt katonai fegyelem. Amikor a véres kardot körbe hordozták, de békeidőben és a hétköznapi életben nem voltak alárendeltek, csak a hadban. S ott is csak a maguk választotta tizedesnek, hadnagynak. Az ősi rendben csak a hadi vezetők, így a fővezér a „gyula” tisztsége volt az, amit ún. választással döntöttek el, mert nem volt mindegy, hogy kire bízzák a saját és az egész nemzetük életét.

Békeidőben azonban nem volt sürgős vezetőt választani, így a főfejedelem (*kende vagy kündü*) választódott ki azok közül, akik az ég és a föld közötti kapcsolat létrehozására alkalmasok voltak, s ennek számtalan jelét is adták, az idők során. *A sok évezredes szokásjog tehát nem ismerte az alattvaló fogalmát, így ma ennek a lenyomata az, hogy nem állunk be senki mögé, egymás mellé azonban IGEN!*

Ráadásul az ősnyelv birtokosaiként – amely nem alá-fölérendelő, hanem mellérendelő –, így ettől nem is tudtunk szerencsére megválni, bár sokan gondolják hibásan, valamiféle sajátos: „magyar összeférhetetlenségnek”. Szerintem nem küzdeni kellene ez ellen, hanem felismerve és átgondolva hasznosítani a jövőben. Ez ugyanis ősi örökségünk. Így ha tudunk is róla, akkor nem lehet káros, sőt a közösségért való alázatra, bátorságra és együttműködő tettekre nevel minket.

A nyugati alá-fölérendelő nyelvek és gondolkodás miatt kialakult hűbéri piramis csúcsán az ÖNZŐ vezetőket ugyanis lehet zsarolni, megfélemlíteni, korrumpálni, ám azok a népek ezt már régen megszokták. Sőt át is vették a liberalizmust, tehát az „önzés szabadságát” így nem szenvednek tőle. Mi magyarok azonban ezt nem vagyunk képesek megszokni, mert számunkra a lelünkben élő igazság a legfőbb törvény, s ha nem az igazság működését tapasztaljuk magunk körül, akkor nem tudatosan ugyan, de rossz a közérzetünk tőle. Ezért ha egy mozgalomnak, vagy államnak korona a csúcsa –tehát körszerkezetű – úgy minden tagja mellérendelt lesz. Akkor önszerveződő közösségeinknek nem kell a mai médiamanipulációs választás, csak ott helyben, ahol az nem manipulálható és mindenki ismer mindenkit. Országos szinten viszont a nemzetépítésben eltöltött idők során kiválasztódott és érdemekkel bíró alkalmasok közül isteni akarattal lehet kisorsolni a közjót akaró vezetőket. A Nemzet legalsó szintjein – *ahol még ismerik egymást az emberek* – tehát pl. a tizedeknél, amelyek mai szóhasználatnál kisközösségek, minden további nélkül lehet gyulát, tehát operatív vezetőt választani, de feltétlenül szükséges ott is, hogy legyen a csapatban egy őrző (Kende), aki az értékrend felett tartja a felügyeletet. Ez a személy lehetőleg a kisközösség, vagy tized köztisztviselőben álló, erkölcsös megalapítója legyen!

A mi NEMZETÉPÍTŐ NÉPMOZGALMUNK valójában egy KÖZKERÉK, amely a nemzetépítés egyszerű „misszionáriusait” jelenti, s nem kíván párttá

alakulni, sem feladni a közjó iránti céljait. Sokszor megkaptuk a vádat, hogy párttá akarunk alakulni, de ez nem igaz. Soha nem párt akartunk lenni, de pártolói és építői vagyunk annak a Nemzetnek, amely évszázadokon át képes volt minden nyomás ellenére megőrizni a magyar alkotmányos berendezkedését. Mi magyarok soha nem lázadók voltunk, csak az igazságot, a bevált alkotmányunkat akartuk megvédeni a betolakodók és a ránk telepedett idegen uralkodókkal szemben. Azt viszont ma már világosan látjuk, hogy a mai pártdemokrácia keretein belül szükség van egy *'nem részérdeket'* képviselő pártra, mely mintaként szolgál majd az önzés szabadságát sajnos elfogadó népnek a nemzeti önszerveződéséhez. Ehhez ajánlja fel a Nemzetépítő Népmozgalmunk a „Bölcsök Tanácsát”, amelynek a tagjai soha nem voltak ügynökök, pártelkötelezettek, harácsolók. Viszont tudósok és tisztességes magyarok mindannyian, akik így kiválasztódva vállalják, hogy az alulról szerveződően kialakított megyei követek közül a saját listájukon bejutatják az Országgyűlés (*valójában csak alsóház*) tagjai sorába. Sőt azt is vállalták, hogy működésük ellenőrzését elvégzik a mandátum időszaka alatt. Teszik ezt alázattal, minden tiszteletdíj vagy egyéb juttatás nélkül, mert tudják: az igazságot eddig nem képviselhette senki a politikában, hisz az ismert „pénzpóráz” regulazza a leg tisztességesebb pártképviseelőket is.

Az MSZ-NN közkerék szerepe azért jelentős, mert önkénteseink (akik ugye NEMZET-PÁRTOLOK) ott vannak minden egyéni választókerületben, képesek a többi nemzeti erővel összekapaszkodva hiteles személyeket a választási küzdelembe bevinni, s így – *optimálisan minden településen* – legalább egy olyan kisközösséget alkotni, akik „pénzpóráz” veszélye nélkül és a szeretet jegyében képesek képviselni és óvni az össz nemzeti érdekeket.

Ezen kisközösségek megyei gyűlései a saját döntésük szerint választanak, vagy sorsolnak 1-1 helyben elismert, hiteles követet a Bölcsök Tanácsának önkéntes tagjaiból alakult „párt” listájára. A Bölcsök „minta-pártja” ugyanis olyan 10–12 kiválasztódott fő, akik évenként újra sorsolt vezetőket, valóban mintaként állíthatók a Nemzet elé, mert ők tisztalelkű tudós emberek.

Ez a 10–12 erkölcsileg kikezdehetetlen „Bölcs” fogja igazán leleplezni a pártokat és a hamis demokráciát, hiszen nem vállalnak sem képviselői, sem más pozíciót a jelenlegi hatalmi struktúrában, pedig az összes párt vezetői mind ott ülnek az Országgyűlésben. Ők azonban a nemzetszolgálat alázatával csak ellenőrzik a listájukon szereplő megyei követekből bekerülő képviselőket. S ha azok nem tartják a választóknak tett ígéretüket, vagy erkölcstelen módon szavaznak, úgy vissza fogják rendelni e megyei követeket, ha belátják hibáikat, ha nem!

A választások kapcsán persze fel kell készülnünk arra, hogy nem a kevés számú nemzeti szavazó fogja a képviselői helyeket biztosítani az alulról szerveződő megyei követeknek, hanem az a tömeg, amelyet sokáig megtevésztettek ugyan a pártok, de ma már látja, hogy nincs bal és jobb, hanem tisztesség és tisztességtelenség van, s így a hazudozó és saját hasznukra

dolgozó pártpolitikai erők ellen fog majd szavazni. Hogy mennyien – az attól függ, képesek leszünk-e minden egyes faluban megtalálni a közismert és hiteles szószólóinkat.

Lássuk be, hogy konzum-idiótává alázott és részben elkényelmesített, de a „fülkében még bátor” és a mások erkölcstelensége ellen buzgón szavazó tömeg fog majd eldönteni mindent, s nem a Szent Korona – *egyelő jogú és kötelezettségű* – tagjai, mert mi kevesen vagyunk.

A mi népmozgalmunk igazi ereje az, hogy nincs „bebetonozható” aláfölrendelés, van viszont bevált nemzeti értékrend, mely megtartott minket, sőt a nyelvünket is évezredekken át.

Ám kötelezettségünk, hogy akivel csak lehet meg kell értetni, hogy legitim Országgyűlés a Nemzet vármegyei követiből áll, akik a követi utasítást betartva szavaznak, s míg többi képviselő csak a pártja érdekeit képviseli, addig ő a népet! E követek megkapják a vármegye gyűlésétől azt az alkotmányos utasítást, ami a történeti alkotmányosság kereteit tartalmazza, s maguk dolgoznak ki abból egy komoly képviselői programot. A „Bölcsök” Becsületbírósága pedig naponta ellenőrizni fogja a munkájukat. A Bölcsök Tanácsának másik feladata az ún. alternatív pártminta felmutatása, amely „apostoli feladatokat jelent”, hiszen ahogy járják az országot, megmutatják a népnek, hogy lehet erkölcsös a pártpolitika, amit eddig még soha nem láttunk a piramis szerkezetű pártoktól.

Ahogy a frakció megalakul azonnal mellérendelésbe kerül a „Bölcsök Pártjával” s így a két intézmény mellérendelésben lesz, de ha a Szent Korona értékrendet megsérti bárki, úgy a másik által (*ügyesen*) visszahívható! Tehát ne feledkezzünk meg a székely rafinériáról, hiszen ennek az elképzelésnek lényege Mátyás király egyik meséjéből ered: alakítunk is pártot meg nem is!

Azzal, hogy az „elnököt” határozott időre sorsolják, senkinek nem lesz esélye kiépíteni az ún. „pártvezetést” a saját köréből, így minden „Bölcs apostol” egyenlő jogokkal és kötelezettségekkel működik! Csak közismert és tisztelt személyek adhatnak, alternatívát a választási aljassággal szemben, s a megyei követeket is ugyanúgy kötik az alkotmányos evidenciák!

Ebben a megoldásban, végre megszűnne a Lenin-féle demokratikus centralizmus uralma, s nincs lehetőség arra, hogy bárki eltérítse ezt az igaz és közjót akaró mozgalmat. Ne feledd! Minden nemzeti-KÖZKERÉK pártolótag egyben misszionárius, és minden „Bölcs” a nemzet apostola.

Ők pótolják a jövőben is a nemzeti tudáshiányt, derűt és szeretetet akarnak sugározni, szervezik a mozgalmat, de mindenki egyaránt csak önkéntes, ezért senki se várhat, semmi ellenszolgáltatást!

A párt nem ígérget, nem mocskolja a többi pártot, nem magát fényezi: de MEGVALÓSÍT!

- A Szent Korona állama ugyanis minden magyar családnak vissza fogja juttatni az elrabolt közvagyonból neki járó részt!
- Ez kb. családonként 10–15 millió forint!
- Ám teljes ereje csak akkor lesz hozzá, ha visszakerül a főhatalomba,

- vagyis, ha a Nemzetépítő Népmozgalom jelöltjei kapják az OGY alsóházi 2/3-os többséget! **Így készüljön a 2018-as VÁLASZTÁSOKRA minden jó magyar!**